

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)
της 14ης Απριλίου 2005 *

Στην υπόθεση T-88/01,

Sniace, SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους J. Baró Fuentes, M. Gómez de Liaño y Botella και F. Rodríguez Carretero,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Δ. Τριανταφύλλου και J. Buendía Sierra, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

υποστηριζόμενης από τη

Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενη από τους Η. Dossi και Μ. Burgstaller,
με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

από τη

Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, με έδρα το Heiligenkreuz im Lafnitztal
(Αυστρία),

και από το

Ομόσπονδο κράτος του Burgenland (Αυστρία),

εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο U. Soltész,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2001/102/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 2000, σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Αυστρία στη Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (ΕΕ 2001, L 38, σ. 33),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Lindh, πρόεδρο, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 17ης Ιουνίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Η Sniaice, SA (στο εξής: προσφεύγουσα), είναι ισπανική εταιρία με κύριες δραστηριότητες την παραγωγή και πώληση τεχνητών και συνθετικών ινών, κυτταρίνης, ινών κυτταρίνης (ασυνεχείς ίνες βισκόζης), συνεχούς νήματος πολυαμιδίου, μη υφασμένης τσόχας καθώς και θειικού νατρίου, τη δασική εκμετάλλευση και τη συμπαραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

- 2 Η Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (στο εξής: LLG) είναι αυστριακή εταιρία, θυγατρική της αυστριακής εταιρίας Lenzing AG, η οποία παράγει, ιδίως, ίνες βισκόζης και modal. Η LLG έχει δραστηριοποιηθεί στην παραγωγή και πώληση lyocell, ενός νέου τύπου ίνας κατασκευασμένης από φυσική κυτταρινόμαζα. Η ίνα αυτή παράγεται επίσης από τη βρετανική εταιρία Courtaulds plc, η οποία ασκεί εμπορικές δραστηριότητες υπό την επωνυμία Tencel.

- 3 Το 1995, η LLG άρχισε την κατασκευή εργοστασίου για την παραγωγή lyocell στο βιομηχανικό πάρκο του Heiligenkreuz-Szentgotthárd, πάρκο που κείται στη διασυνοριακή ζώνη μεταξύ Αυστρίας και Ουγγαρίας. Το εργοστάσιο είναι εγκατεστημένο στο αυστριακό τμήμα της ζώνης, στο ομόσπονδο κράτος του Burgenland.

- 4 Το 1995, ο αυστριακός δημόσιος οργανισμός Wirtschaftsbeteiligungs AG (στο εξής: WiBAG) γνωστοποίησε ανεπισίμως στην Επιτροπή την πρόθεσή του να χορηγήσει στην LLG κρατικές ενισχύσεις υπέρ του σχεδίου επενδύσεως. Με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 1995, η Δημοκρατία της Αυστρίας ανέφερε στην Επιτροπή ότι αυτές οι ενισχύσεις θα χορηγούνταν στο πλαίσιο του καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων υπό τα στοιχεία N 589/95, που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή με έγγραφο της 3ης Αυγούστου 1995. Με έγγραφο της 5ης Οκτωβρίου 1995, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Δημοκρατία της Αυστρίας ότι δεν ήταν αναγκαία ατομική γνωστοποίηση των σχεδιαζομένων υπό μορφή επιδοτήσεων ενισχύσεων, εφόσον οι εν λόγω επιδοτήσεις υπάγονταν σε εγκεκριμένο καθεστώς, ενώ ταυτόχρονα συνέστησε στην Αυστρία να μη χορηγήσει ενισχύσεις υπό μορφή εγγυήσεων στην LLG χωρίς να την έχει προηγουμένως ενημερώσει.

- 5 Στις 21 Απριλίου 1997 οι αυστριακές αρχές απηύθυναν στην Επιτροπή έντυπα αιτήσεων για συγχρηματοδότηση εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) όσον αφορά δύο μεγάλα επενδυτικά σχέδια στο πάρκο επιχειρήσεων τα οποία θα πραγματοποιούνταν από την Business Park Heiligenkreuz GmbH (στο εξής: BPH) και από τη Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH (στο εξής: WHS).

- 6 Λόγω ορισμένων στοιχείων που περιείχαν τα έντυπα αυτά καθώς και σύμβαση συναφθείσα το 1995 μεταξύ του ομόσπονδου κράτους του Burgenland και της LLG, η Επιτροπή αποφάσισε να επανεξετάσει τη σχετική με τις χορηγηθείσες στην LLG ενισχύσεις υπόθεση. Ύστερα από συνάντηση και σχετική αλληλογραφία με τις αυστριακές αρχές, το εν λόγω κοινοτικό όργανο αποφάσισε να καταχωρίσει την υπόθεση στον πίνακα των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων. Στη συνέχεια, έλαβαν χώρα, μεταξύ Επιτροπής και αυστριακών αρχών, και άλλες συναντήσεις και αλληλογραφία.
- 7 Με έγγραφο της 29ης Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή έκανε γνωστή στην Αυστριακή Κυβέρνηση την απόφασή της της 14ης Οκτωβρίου 1998 να κινηθεί τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ) σχετικά με τα διάφορα μέτρα που είχαν ληφθεί από τις αυστριακές αρχές υπέρ της LLG (στο εξής: απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας). Τα εν λόγω μέτρα συνίσταντο σε κρατικές εγγυήσεις για επιδοτήσεις και σε δάνεια ύψους 50,3 εκατομμυρίων ευρώ, πλεονεκτική τιμή ύψους 4,4 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για 120 εκτάρια βιομηχανικής γης και εγγυήσεις σταθερών τιμών για βασικά μέσα λειτουργίας επί 30 έτη. Η Επιτροπή ζήτησε από την Αυστριακή Κυβέρνηση, σύμφωνα με τις αρχές που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο με την απόφασή του της 13ης Απριλίου 1994, C-324/90 και C-342/90, Γερμανία και Pleuger Worthington κατά Επιτροπής (Συλλογή 1994, σ. I-1173), να της παράσχει ορισμένα στοιχεία ώστε να μπορέσει να εξετάσει τη συμβατότητα των μέτρων αυτών με την κοινή αγορά.
- 8 Η Επιτροπή ζήτησε επίσης από την Αυστριακή Κυβέρνηση, σύμφωνα με τις αρχές που έχουν τεθεί από το Δικαστήριο με την απόφασή του της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-47/91, Ιταλία κατά Επιτροπής, γνωστή ως Italgani (Συλλογή 1994, σ. I-4635, σκέψεις 21 έως 24), να της παράσχει μια σειρά στοιχείων ώστε να μπορέσει να κρίνει εάν ορισμένα άλλα μέτρα που είχαν ληφθεί από τις αυστριακές αρχές υπέρ της LLG καλύπτονταν από τα εγκριθέντα ή υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων. Σχετικά με την κίνηση της διαδικασίας αυτής ενημερώθηκαν τα άλλα κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη, κλήθηκαν δε αυτά, μέσω της δημοσιεύσεως του εγγράφου αυτού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 13ης Ιανουαρίου 1999 (ΕΕ C 9, σ. 6), να υποβάλουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους.

- 9 Στο έγγραφο αυτό της Επιτροπής η Αυστριακή Κυβέρνηση απάντησε με έγγραφα της 15ης Μαρτίου και της 16ης και 28ης Απριλίου 1999. Το Ηνωμένο Βασίλειο και τρίτοι ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα (με έγγραφό της της 12ης Φεβρουαρίου 1999), έκαναν επίσης γνωστές τις παρατηρήσεις τους.
- 10 Η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα στοιχεία που της είχαν κοινοποιηθεί από τις αυστριακές αρχές, ενημέρωσε, με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 1999, την Αυστριακή Κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της της 23ης Ιουνίου 1999 για την επέκταση της διαδικασίας που είχε κινηθεί βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (στο εξής: απόφαση περί επεκτάσεως της διαδικασίας) και σε τέσσερα άλλα μέτρα που είχαν ληφθεί υπέρ της LLG. Πρόκειται για τα ακόλουθα μέτρα: μία ad hoc ενίσχυση για επένδυση ύψους 0,4 εκατομμυρίων ευρώ για την αγορά οικοπέδου, αφανή συμμετοχή με καθορισμένο προορισμό ύψους 21,8 εκατομμυρίων ευρώ η οποία μπορούσε να καταγγελθεί μόνο μετά 30 έτη και είχε απόδοση 1 % ετησίως, ενίσχυση αγνώστου ύψους για τη δημιουργία ειδικής για τις ανάγκες της επιχείρησης υποδομής και περιβαλλοντική ενίσχυση ύψους 5,4 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία πιθανόν χορηγήθηκε στο πλαίσιο μη σύμφωνης προς τις κείμενες διατάξεις εφαρμογής υφισταμένου καθεστώτος ενισχύσεων. Η Επιτροπή κάλεσε την Αυστριακή Κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Τα λοιπά κράτη μέλη και τα ενδιαφερόμενα μέρη πληροφορήθηκαν σχετικά με την επέκταση της διαδικασίας και κλήθηκαν, μέσω της δημοσιεύσεως του εγγράφου αυτού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 4ης Σεπτεμβρίου 1999 (ΕΕ C 253, σ. 4), να υποβάλουν τις τυχόν παρατηρήσεις τους. Κλήθηκαν επίσης να καταθέσουν τις παρατηρήσεις τους το Ηνωμένο Βασίλειο και τρίτοι ενδιαφερόμενοι, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα (με έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 1999). Η Αυστριακή Κυβέρνηση παρέσχε, με έγγραφα της 25ης Φεβρουαρίου και της 27ης Απριλίου 2000, συμπληρωματικά στοιχεία.
- 11 Στις 19 Ιουλίου 2000 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2001/102/ΕΚ σχετικά με κρατική ενίσχυση την οποία χορήγησε η Αυστρία στην LLG (ΕΕ 2001, L 38, σ. 33), στο εξής: επίδικη απόφαση.

- 12 Το διατακτικό μέρος της απόφασεως αυτής έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση την οποία χορήγησε η Αυστρία στην [...] (LLG), Heiligenkreuz, μέσω της χορήγησης εγγυήσεων ύψους 35,80 εκατομμυρίων ευρώ [εγγύηση από σύμπραξη ιδιωτικών και δημόσιων τραπεζών ανερχόμενη σε 21,8 εκατομμύρια ευρώ και τρεις εγγυήσεις από την [...] (WHS) ανερχόμενες σε 1,4 εκατομμύρια ευρώ, 10,35 εκατομμύρια ευρώ και 2,25 εκατομμύρια ευρώ], μέσω τιμής μεταβίβασης γαιών ύψους 4,4 ευρώ ανά τετραγωνικό μέτρο για την απόκτηση 120 εκταρίων βιομηχανικής γης, μέσω εγγυήσεων σταθερών τιμών από το Land Burgenland για την παροχή μέσων λειτουργίας και μέσω της χορήγησης ενίσχυσης αγνώστου ποσού υπό τη μορφή δημιουργίας υποδομών προοριζόμενων για την εταιρεία δεν αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Άρθρο 2

Η ενίσχυση την οποία είχε χορηγήσει η Αυστρία στην LLG μέσω της χορήγησης εγγύησης ύψους 14,5 εκατομμυρίων ευρώ από τη WiBAG συμφωνεί με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις εγγυήσεις που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή με τον αριθμό N 542/95.

Η περιβαλλοντική ενίσχυση ύψους 5,37 εκατομμυρίων ευρώ συμφωνεί με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χορήγηση περιβαλλοντικών ενισχύσεων που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή με τον αριθ. N 93/148.

Άρθρο 3

Οι επιμέρους ενισχύσεις τις οποίες είχε χορηγήσει η Αυστρία υπό τη μορφή ενίσχυσης ανερχόμενης σε 0,4 εκατομμύρια ευρώ για την απόκτηση γης και υπό τη μορφή αφανούς συμμετοχής ανερχόμενης σε 21,8 εκατομμύρια ευρώ είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Αυστρίας.»

Διαδικασία

- 13 Η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Απριλίου 2001.

- 14 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία, αντιστοίχως, στις 6 Ιουνίου, 16 και 26 Ιουλίου 2001, η LLG, η Δημοκρατία της Αυστρίας και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland ζήτησαν να παρέμβουν στην υπό κρίση διαφορά υπέρ της Επιτροπής.

- 15 Με έγγραφο της 16ης Οκτωβρίου 2001 η προσφεύγουσα ζήτησε τη λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας με αντικείμενο την εκ μέρους της Επιτροπής κοινοποίηση μιας σειράς εγγράφων που μνημονεύονταν στο υπόμνημά της αντικρούσεως και στην επίδικη απόφαση καθώς και ορισμένα στοιχεία, ιδίως σχετικά με την αγορά των σχετικών προϊόντων. Στις 14 Νοεμβρίου 2001 η Επιτροπή κλήθηκε, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, να γνωστοποιήσει ορισμένα από τα έγγραφα αυτά. Το εν λόγω κοινοτικό όργανο συμμορφώθηκε προς το αίτημα αυτό εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 16 Με έγγραφο της 10ης Δεκεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα ζήτησε την τήρηση του απορρήτου, έναντι της LLG, της Δημοκρατίας της Αυστρίας και του ομόσπονδου κράτους του Burgenland, όσον αφορά ορισμένα στοιχεία περιεχόμενα στα παραρτήματα 14 και 15 του δικογράφου της προσφυγής της.
- 17 Με διάταξη της 18ης Φεβρουαρίου 2002, ο πρόεδρος του πέμπτου πενταμελούς τμήματος δέχθηκε τις αιτήσεις παρεμβάσεως και τηρήσεως του απορρήτου.
- 18 Η LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland κατέθεσαν από κοινού υπόμνημα παρεμβάσεως στις 21 Μαΐου 2002.
- 19 Η Δημοκρατία της Αυστρίας κατέθεσε το υπόμνημά της παρεμβάσεως στις 23 Μαΐου 2002.
- 20 Η Επιτροπή και η προσφεύγουσα κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα υπομνήματα παρεμβάσεως, αντιστοίχως, στις 19 Ιουλίου και στις 6 Σεπτεμβρίου 2002.
- 21 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

- 22 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 17ης Ιουνίου 2004.

Αιτήματα των διαδίκων

- 23 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που με αυτό η Επιτροπή αποφάσισε ότι η σύσταση εγγυήσεως για ποσό 35,8 εκατομμυρίων ευρώ δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ·

- να ακυρώσει το άρθρο 2 της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που με αυτό η Επιτροπή αποφάσισε ότι η χορηγηθείσα από τη Δημοκρατία της Αυστρίας στην LLG ενίσχυση, μέσω της συστάσεως εγγυήσεως για ποσό ύψους 14,5 εκατομμυρίων ευρώ από τη WiBAG, είναι σύμφωνο προς τις κατευθυντήριες γραμμές για τις εγγυήσεις που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή υπό τα στοιχεία N 542/95·

- να ακυρώσει το άρθρο 3 της επίδικης αποφάσεως·

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 1 της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που με αυτό η Επιτροπή αποφάσισε ότι οι εγγυήσεις για σταθερές τιμές του ομόσπονδου κράτους του Burgenland όσον αφορά την παροχή συλλογικών υπηρεσιών και ενίσχυση αγνώστου ποσού υπό τη μορφή δημιουργίας υποδομών προοριζομένων για την επιχείρηση δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

24 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ζητεί επίσης από το Δικαστήριο να ακυρώσει το άρθρο 2 της επίδικης αποφάσεως στο μέτρο που με αυτό η Επιτροπή αποφάσισε ότι η περιβαλλοντική ενίσχυση ύψους 5,37 εκατομμυρίων ευρώ είναι σύμφωνη προς τις κατευθυντήριες γραμμές για τη χορήγηση περιβαλλοντικών ενισχύσεων που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή υπό τα στοιχεία N 93/148.

25 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει τους αστήρικτους λόγους και τους νέους ισχυρισμούς που προβάλλει η προσφεύγουσα ως απαράδεκτους·

— εν πάση περιπτώσει, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

26 Οι παρεμβαίνουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη και, εν πάση περιπτώσει, ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Οι παρεμβαίνουσες προβάλλουν το απαράδεκτο της προσφυγής λόγω του ότι η επίδικη απόφαση δεν αφορά την προσφεύγουσα ατομικώς.

28 Η Δημοκρατία της Αυστρίας υπενθυμίζει ότι, στο πεδίο του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, απόφαση της Επιτροπής περατώνουσα διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ αφορά ατομικώς τις επιχειρήσεις από τις οποίες προήλθε η καταγγελία η οποία κατέληξε στην εν λόγω διαδικασία και οι οποίες ανέπτυξαν προφορικές παρατηρήσεις που ήσαν καθοριστικές για την εξέλιξη της διαδικασίας εφόσον, όμως, το αποτέλεσαν το αντικείμενο της εν λόγω αποφάσεως μέτρο επηρεάζει αισθητά τη θέση τους στην αγορά (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψεις 24 και 25).

- 29 Η Δημοκρατία της Αυστρίας θεωρεί, πρώτον, ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είναι τρίτος ενδιαφερόμενος, κατά την έννοια του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, δεν της παρέχει δικαίωμα αιτήσεως προσφυγής κατά της επίδικης αποφάσεως. Υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, μόνον η απόφαση με την οποία η Επιτροπή αρνείται να προχωρήσει στην προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ φάση εξετάσεως της ενισχύσεως μπορεί να αφορά ατομικώς ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μόνο λόγω της ιδιότητάς του ως τρίτου ενδιαφερομένου (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-11/95, BP Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3235, σκέψεις 88 και 89). Πράγματι, στην περίπτωση αυτή, το εν λόγω πρόσωπο θα μπορούσε να πετύχει την τήρηση των υπέρ αυτού διαδικαστικών εγγυήσεων μόνον εάν είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την απόφαση αυτή ενώπιον του κοινοτικού δικαστή (προπαρατεθείσα απόφαση BP Chemicals κατά Επιτροπής, σκέψη 89). Αντιθέτως, εφόσον, όπως συνέβη εν προκειμένω, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της μετά το πέρας της εξεταστικής φάσεως, οι τρίτοι ενδιαφερόμενοι είχαν, πράγματι, τύχει του σεβασμού των υπέρ αυτών διαδικαστικών εγγυήσεων, δεν είναι δυνατό πλέον να θεωρείται ότι η εν λόγω απόφαση τους αφορά ατομικώς λόγω αυτής και μόνον της ιδιότητάς τους.
- 30 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην προβλεπόμενη από το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ διαδικασία δεν αρκεί για να την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της επίδικης αποφάσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Φεβρουαρίου 1999, T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen και Harpag-Lloyd κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-179, σκέψη 50). Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι, όσον αφορά το θέμα των κρατικών ενισχύσεων, η συμμετοχή στη διαδικασία αυτή αποτελεί, ενδεχομένως, μόνον το ένα από τα στοιχεία που επιτρέπουν να διαπιστωθεί ότι η απόφαση που ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ζητεί να ακυρωθεί το αφορά ατομικώς (η προπαρατεθείσα απόφαση COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 25, και η διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 1998, T-189/97, Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-335, σκέψη 44).
- 31 Δεύτερον, η Δημοκρατία της Αυστρίας υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να αντλήσει επιχείρημα από το γεγονός ότι η χορήγηση των επίδικων μέτρων θίγει τα συμφέροντά της, κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 1984, 323/82, Intermills κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 3809, σκέψη 16). Πράγματι, το αντλούμενο από την απόφαση αυτή χωρίο δεν αφορά το ζήτημα του δικαιώματος για την άσκηση προσφυγής.

- 32 Τρίτον, η Δημοκρατία της Αυστρίας διατείνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αποδεικνύει ότι η θέση της στην αγορά θίγεται ουσιωδώς από τα επίδικα μέτρα. Υπενθυμίζει ότι τα μέτρα αυτά αφορούν αποκλειστικώς την κατασκευή εργοστασίου παραγωγής Iyocell, προϊόντος που η προσφεύγουσα δεν κατασκευάζει. Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι ουδεμία συγκεκριμένη ανταγωνιστική σχέση υφίσταται μεταξύ του προϊόντος αυτού και των προϊόντων της προσφεύγουσας. Ειδικότερα, εκτιμά ότι ορθώς η Επιτροπή διαπίστωσε, με την επίδικη απόφαση, ότι οι ίνες βισκόζης και το Iyocell υπάγονται σε διαφορετικές αγορές.
- 33 Επί του τελευταίου αυτού σημείου, η Δημοκρατία της Αυστρίας ισχυρίζεται, αφενός, ότι, από την άποψη των αγοραστών, οι ίνες Iyocell και οι ίνες βισκόζης δεν μπορούν να υποκαθιστούν οι μεν τις δε. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Δημοκρατία της Αυστρίας αναφέρει ότι το Iyocell διαθέτει ειδικά χαρακτηριστικά που το διακρίνουν από τη βισκόζη, όπως η υψηλή του ανθεκτικότητα σε στεγνή κατάσταση και σε υγρό περιβάλλον, ότι δεν στενεύει στο νερό, η σημαντική του ικανότητα απορροφήσεως αποχρώσεων, η απαλή του αφή, η ομοιότητά του με το μετάξι καθώς και η ικανότητά του να αναμιγνύεται με άλλες υφαντικές ίνες. Αυτά τα ειδικά «χαρακτηριστικά επιφανείας» και η τάση του για ινιδώδη κατάσταση επιτρέπουν τη δημιουργία νέων προϊόντων με νέες ιδιότητες τα οποία δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν διά της χρησιμοποίησεως ινών βισκόζης, όπως τα χαρακτηριστικά του stonewashed και του «λεπτού πέλους». Εξάλλου, σε ορισμένους τομείς όπου χρησιμοποιείται το Iyocell, όπως αυτός του ντένιμ (χονδρό βαμβακερό ύφασμα) η προσφυγή στη χρήση ινών βισκόζης είναι πρακτικώς αδύνατη. Η πολύ μεγάλη ανθεκτικότητα του Iyocell επιτρέπει εξαιρετικά υψηλή παραγωγικότητα όσον αφορά το γνέσιμο και την ύφανση. Δεδομένου ότι η παραγωγή Iyocell είναι δαπανηρότερη, το προϊόν αυτό προορίζεται για ειδικά καταστήματα με ανώτερης ποιότητας και ακριβότερα προϊόντα. Η Δημοκρατία της Αυστρίας αναφέρεται επίσης σε ορισμένες διαπιστώσεις που έκανε η Επιτροπή με την απόφασή της της 17ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση COMP/M.2187 — CVC/Lenzing.
- 34 Εξάλλου, η Δημοκρατία της Αυστρίας διατείνεται ότι οι μέθοδοι κατασκευής του Iyocell και των ινών βισκόζης διαφέρουν ριζικώς. Για την κατασκευή της βισκόζης απαιτείται μέθοδος χημικής μεταποιήσεως, ενώ για το Iyocell επιτυγχάνεται μέσω φυσικής μεθόδου, δηλαδή με τη χρησιμοποίηση υδατώδους διαλύματος οξειδίου Ν-μεθυλομορφολίνης (NMMO). Υπογραμμίζει ότι για τη διαδικασία κατασκευής του Iyocell απαιτήθηκαν σημαντικές έρευνες και ότι η εν λόγω διαδικασία είναι λιγότερο βλαπτική για το περιβάλλον απ' ό,τι αυτή της κατασκευής των ινών βισκόζης, για

την οποία χρειάζεται μεγάλη κατανάλωση χημικών ουσιών. Διευκρινίζει ότι «η νέα τεχνολογία που χρησιμοποιείται για την κατασκευή των ινών Iyocell χαρακτηρίζεται [...] από λιγότερα στάδια κατασκευής, βραχύτερες προθεσμίες όσον αφορά τη μέθοδο, μικρότερη κατανάλωση χημικών ουσιών και από κλειστούς κύκλους κατασκευής».

- 35 Η Δημοκρατία της Αυστρίας προσθέτει ότι οι προβαλλόμενες από την προσφεύγουσα απώλεια μεριδίων της αγοράς και μείωση του κύκλου εργασιών είναι καταλογιστέες όχι στην υπέρ της LLG θέσπιση των επίδικων μέτρων, αλλά στις χρηματοοικονομικές δυσχέρειες και την υπερχρέωση, που ύστερα από τις αρχές της δεκαετίας του '90, αντιμετώπισε, για αρκετά έτη, η προσφεύγουσα. Συναφώς, παραπέμπει στην απόφαση 1999/395/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Ισπανία υπέρ της Sniaice, SA, η οποία εδρεύει στην Torrelavega της Κανταβρίας (ΕΕ 1999, L 149, σ. 40).
- 36 Η LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland ισχυρίζονται ότι δεν υφίσταται καμία ανταγωνιστική σχέση μεταξύ της LLG και της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η τελευταία δεν ασκεί δραστηριότητες στον τομέα του Iyocell. Συναφώς, προβάλλουν τα ίδια επιχειρήματα με αυτά που έχει επικαλεστεί η Δημοκρατία της Αυστρίας και έχουν ανωτέρω μνημονευθεί.
- 37 Με το υπόμνημά της ανταπαντήσεως, η Επιτροπή καλεί το Πρωτοδικείο να εξετάσει αυτεπαγγέλτως το ζήτημα του δικαιώματος για άσκηση προσφυγής της προσφεύγουσας, εφόσον πρόκειται για δημοσίας τάξεως λόγο απαραδέκτου. Εκφράζει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το ότι η ανταγωνιστική θέση της προσφεύγουσας επηρεάζεται ουσιωδώς από τα επίδικα μέτρα, δεδομένου ότι τα τελευταία αφορούν αποκλειστικώς την παραγωγή του Iyocell, το οποίο υπάγεται σε αγορά διαφορετική από αυτήν της βισκόζης. Συναφώς, η Επιτροπή εμμένει, ειδικότερα, επί του γεγονότος ότι η τιμή του Iyocell είναι αισθητά υψηλότερη αυτής των ινών βισκόζης και ότι οι δύο αυτές ίνες δεν προορίζονται για τις ίδιες εφαρμογές. Εξάλλου, παρατηρεί ότι η προσφεύγουσα, με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε κατά τη διάρκεια της προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία, αρκέστηκε στο να «επαναλάβει αμφιβολίες που είχαν εκφραστεί στην απόφαση [περί κινήσεως της διαδικασίας]».

- 38 Κατ' αρχάς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, ο παρεμβαίνων δεν δικαιούται να προτείνει κατά της προσφυγής ένσταση απαραδέκτου μη έχουσα προβληθεί με τα αιτήματα του καθού (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Νοεμβρίου 1997, T-290/94, Kaysersberg κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2137, σκέψη 76, και της 21ης Ιανουαρίου 1999, T-185/96, T-189/96 και T-190/96, Riviera Auto Service κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-93, σκέψη 25). Η προσφεύγουσα επαφίεται στην κρίση του Πρωτοδικείου προκειμένου αυτό να εκτιμήσει εάν πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως ο σχετικός λόγος απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία δικαίωματος για άσκηση προσφυγής.
- 39 Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επίδικη απόφαση την αφορά άμεσα και ατομικά.
- 40 Όσον αφορά την προϋπόθεση για το αν την αφορά ατομικά, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι συμμετέσχε ενεργά στην προ της ασκήσεως της ένδικης προσφυγής διαδικασία υποβάλλοντας γραπτές παρατηρήσεις.
- 41 Δεύτερον, διατείνεται ότι η θέση της επιδεινώθηκε από τη λήψη υπέρ της LLG των επίδικων μέτρων «σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ιδίως την (προπαρατεθείσα) απόφασή του [...] Intermills κατά Επιτροπής».
- 42 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα εν λόγω μέτρα την ζημιώνουν οικονομικώς «από πλευράς μεριδίων αγοράς, μείωσης του κύκλου εργασιών της και των ασωμάτων στοιχείων ενεργητικού». Προκειμένου να αποδείξει το υποστατό και την έκταση της ζημίας αυτής, η προσφεύγουσα παραπέμπει σε σημείωμα περιλαμβανόμενο στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής της.

- 43 Στο σημείωμα εκείνο, η προσφεύγουσα προβάλλει τα ακόλουθα:
- τόσο η παγκόσμια όσο και η ευρωπαϊκή αγορά της βισκόζης χαρακτηρίζονται από μείωση της παραγωγικής ικανότητας και της καταναλώσεως·
  - η κατάσταση αυτή είναι «ασύμβατη με τη δημιουργία μιας νέας βιομηχανίας υποκατάστατων προϊόντων, τυγχάνουσας ευρωπαϊκής προτιμησιακής χρηματοδοτήσεως»·
  - «το [...] Iyocell χρησιμοποιείται αδιακρίτως, με περισσότερο ή λιγότερο σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, στη θέση της παραδοσιακής ίνας βισκόζης ή ως υποκατάστατο αυτής»·
  - η προσφορά Iyocell από την LLG αντιστοιχεί στο 3,5 % της ευρωπαϊκής αγοράς βισκόζης·
  - «ουδεμία υφίσταται αμφιβολία ότι μια αντιστοιχούσα στο 3,5 % της αγοράς προσφορά συνεπάγεται μεταβολή των τιμών, των συνθηκών, κ.λπ., και τούτο πολλώ μάλλον όταν, λόγω του κόστους της επενδύσεως/αποσβέσεως, μπορεί αυτή να ασκεί αθέμιτο ανταγωνισμό σε βάρος άλλων ινών που βρίσκονται, από οικονομική άποψη, σε κατώτερη μοίρα και που μπορεί, επομένως, να συνεπάγεται ζημίες, ενώ, δεδομένου ότι η ίνα Iyocell δεν χρίζει αποσβέσεως, μπορεί να δημιουργεί κέρδη»·

- έτσι, η προσφεύγουσα έπαυσε να παράγει και, επομένως, να πωλεί, τις ακόλουθες ποσότητες βισκόζης: [...] ¹ τόνοι το 1997, [...] τόνοι το 1998, [...] τόνοι το 1999, [...] τόνοι το 2000, ενώ ύστερα από το 2001 προβλέπεται μείωση [...] τόνων ετησίως·

- τούτο ισοδυναμεί με απώλεια καθαρών εσόδων: [...] ισπανικών πεσετών (ESP) το 1997, [...] ESP το 1998, [...] ESP το 1999, [...] ESP το 2000, [...] ESP, σύμφωνα με τις προβλέψεις της για το 2001 και [...] ESP, σύμφωνα με τις προβλέψεις της για την περίοδο 2001-2007·

- η προσφορά Iyocell από την LLG είχε επίσης ως συνέπεια «την τροποποίηση, τουλάχιστον κατά [...]%, της ισχύουσας στην αγορά τιμής», δηλαδή τις ακόλουθες για την προσφεύγουσα ζημίες: [...] ESP το 1997, [...] ESP το 1998, [...] ESP το 1999, [...] ESP το 2000, [...] ESP, σύμφωνα με τις προβλέψεις της για το 2001 και [...] ESP, σύμφωνα με τις προβλέψεις της για την περίοδο 2002-2007·

- εξάλλου, η LLG διαθέτει ετησίως στην αγορά, «μέσω ειδικών διαύλων πωλήσεων που πωλούν στη συνέχεια σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές», περίπου 1 000 τόνους «υποπροϊόντων» (ή «υποβαθμισμένων προϊόντων»), πράγμα που αναγκάζει την προσφεύγουσα να μειώνει τις τιμές της όσον αφορά τα «ιδίας ποιότητας προϊόντα»·

- τούτο έχει ως συνέπεια, για την προσφεύγουσα, απώλεια εισοδήματος [...] ESP ετησίως.

1 — — Στοιχεία καλυπτόμενα από το απόρρητο.

- 44 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει το γεγονός ότι η LLG κατασκευάζει και πωλεί, υπό το εμπορικό σήμα «Pro-Viscose», προϊόν αποτελούμενο από βισκόζη αναμεμιγμένη με Iyocell (στο εξής: προβισκόζη), ενώ βεβαιώνει ότι το προϊόν αυτό είναι ανταγωνιστικό προς τη βισκόζη. Όπως προκύπτει από σημείωμα συνημμένο στο υπόμνημα απαντήσεως, η LLG προσέφερε σε διάφορους πελάτες της προσφεύγουσας προβισκόζη «σε τιμή ανάλογη προς αυτήν της παραδοσιακής βισκόζης».
- 45 Στις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή αποτελεί μια «αναμφισβητήτως» ανταγωνιστική της LLG επιχείρηση. Πράγματι, η ίνα βισκόζης που αυτή κατασκευάζει ανταγωνίζεται ευθέως τα κατασκευαζόμενα από την LLG προϊόντα, συγκεκριμένα το Iyocell, τα «υποβαθμισμένα προϊόντα Iyocell» και την προβισκόζη. Προς στήριξη αυτού του τελευταίου ισχυρισμού, η προσφεύγουσα προσκομίζει έκθεση πραγματογνωμοσύνης καταρτισθείσα από «ανεξάρτητο σύμβουλο», τον F. Marsal Amenós, καθώς και μαρτυρία «ανεξάρτητου επιχειρηματία», της εταιρίας Manfib Sas. Το Iyocell δεν αποτελεί, στην πραγματικότητα, παρά μια «βελτιωμένη ίνα βισκόζης» δυνάμενη να υποκαθιστά, «στις περισσότερες εφαρμογές», την τελευταία. Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι οι ίνες Iyocell είναι ακριβότερες από τις ίνες βισκόζης και διατείνεται ότι η προβισκόζη δημιουργήθηκε για την «παράκαμψη του προβλήματος αυτού». Συναφώς, υποστηρίζει ότι, εν όψει της υψηλότερης τιμής του Iyocell, η LLG εισήγαγε στην αγορά την προβισκόζη καθώς και ένα «υποβαθμισμένο προϊόν του Iyocell (κατώτερης ποιότητας)» σε «τιμές προσεγγίζουσες αυτές της βισκόζης». Προσθέτει ότι οι ίνες Iyocell έχουν κατακτήσει σημαντικό μερίδιο, συγκεκριμένα μεταξύ 5 και 10%, της ευρωπαϊκής αγοράς τεμαχισμένων κυτταρικών ινών, αγοράς που προηγουμένως εφοδιαζόταν αποκλειστικώς από τους Ευρωπαίους παραγωγούς βισκόζης.
- 46 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι η LLG είχε κυκλοφορήσει στην αγορά «υποβαθμισμένο Iyocell» όσον αφορά ορισμένες εφαρμογές (φίλτρα σιγαρέτων, υγρά πετσετάκια, πανάκια, κ.λπ.). Ανέφερε επίσης ότι το Iyocell είναι προϊόν καλύτερης ποιότητας απ' ό,τι η βισκόζη, ιδίως από άποψη ανθεκτικότητας, ότι διέθετε ορισμένα τεχνικά χαρακτηριστικά και ότι η τιμή του «καθαρού Iyocell» είναι υψηλότερη από αυτήν της βισκόζης. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι μόνο αναμεμιγμένο με άλλα προϊόντα μπορεί το Iyocell να προσφέρεται σε τιμές ανταγωνιστικές σε σχέση με αυτές της βισκόζης.

- 47 Τέλος, η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη είναι δυνατό να επηρεάζει τις υφιστάμενες σε συγκεκριμένη αγορά ανταγωνιστικές σχέσεις δεν αρκεί ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι η εν λόγω πράξη αφορά άμεσα και ατομικά κάθε επιχειρηματία που βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανταγωνιστική σχέση με τον αποδέκτη της εν λόγω πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1969, 10/68 και 18/68, Eridania κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 159, σκέψη 7). Ωστόσο, η προσφεύγουσα εμμένει επί του γεγονότος, αφενός, ότι δεν υφίσταται παρά μόνον ένας περιορισμένος αριθμός παραγωγών στην αγορά των σχετικών προϊόντων [μόνον πέντε κατασκευαστές δραστηριοποιούνται στο τμήμα αγοράς των ασυνεχών ινών βισκόζης τρέχουσας ποιότητας (commodity viscose staple fibres) και τρεις στο τμήμα αγοράς βαμμένων κατά την ύφανση ασυνεχών ινών βισκόζης (sprundyed viscose staple fibres)] και, αφετέρου, ότι το σχέδιο επενδύσεως συνεπάγεται σημαντική αύξηση της παραγωγικής ικανότητας.
- 48 Προκειμένου περί της προϋποθέσεως για το αν την αφορά άμεσα, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η επίδικη απόφαση άφησε άθικτα όλα τα αποτελέσματα των επιδικών μέτρων, μολοντί αυτή είχε ζητήσει από την Επιτροπή τη λήψη απόφασης καταργούσας ή τροποποιούσας τα εν λόγω μέτρα (η προπαρατεθείσα απόφαση COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 30, καθώς και η απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995, T-447/93 έως T-449/93, ΑΙΤΕC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1971, σκέψη 41).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 49 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 40, τέταρτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, τα αιτήματα του δικογράφου της παρεμβάσεως δεν μπορούν να έχουν άλλο αντικείμενο εκτός από τη στήριξη των αιτημάτων ενός των διαδίκων. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο παρεμβαίνων αποδέχεται τη δίκη στο στάδιο που αυτή βρίσκεται κατά τον χρόνο της παρεμβάσεώς του.
- 50 Με τα αιτήματά της, η Επιτροπή περιορίζεται στο να ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή επί της ουσίας χωρίς να αμφισβητεί το δικαίωμα της προσφεύγουσας για άσκηση προσφυγής.

- 51 Επομένως, ως παρεμβαίνουσες, η Δημοκρατία της Αυστρίας, η LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland δεν δικαιούνται να προβάλλουν λόγο απαραδέκτου.
- 52 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, δυνάμει του άρθρου 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο δύναται, οποτεδήποτε, να εξετάζει αυτεπαγγέλτως το απαραδέκτο για λόγους δημοσίας τάξεως, συμπεριλαμβανομένων αυτών που προβάλλονται από τους παρεμβαίνοντες (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-266/94, Skibsvaerftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 40· της 24ης Οκτωβρίου 1997, T-239/94, EISA κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1839, σκέψη 26, και της 17ης Ιουνίου 1998, T-174/95, Svenska Journalistförbundet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2289, σκέψη 79· βλ. επίσης, υπό την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-305/86 και C-160/87, Neotype Techmasheexport κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1990, σ. I-2945, σκέψη 18· της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψη 23, και της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 13).
- 53 Εν προκειμένω, με το προβαλλόμενο από τις παρεμβαίνουσες απαραδέκτο, τίθεται ζήτημα δημοσίας τάξεως, στο μέτρο που πρόκειται για το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής της προσφεύγουσας (βλ., υπό την έννοια αυτή, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2001, C-341/00 P, Conseil national des professions de l'automobile κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-5263, σκέψη 32, και την προπαρατεθείσα απόφαση EISA κατά Επιτροπής, σκέψη 27). Επομένως, το ζήτημα αυτό πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από το Πρωτοδικείο.
- 54 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκήσει προσφυγή κατ' απόφασεως που απευθύνεται σε άλλο πρόσωπο μόνον εάν αυτή η απόφαση το αφορά άμεσα και ατομικά. Δεδομένου ότι η επίδικη απόφαση απευθύνθηκε στη Δημοκρατία της Αυστρίας, πρέπει να ερευνηθεί εάν η προσφεύγουσα πληροί αυτές τις δύο προϋποθέσεις.
- 55 Όσον αφορά το ζήτημα εάν η επίδικη απόφαση αφορά την προσφεύγουσα ατομικά, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, υποκείμενα δικαίου άλλα εκτός

των αποδεκτών μιας αποφάσεως μπορούν να ισχυριστούν ότι μια απόφαση τα αφορά ατομικά μόνον εάν η εν λόγω απόφαση τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που τους προσιδιάζουν ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη μιας αποφάσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937, ειδικότερα σ. 942· της 23ης Μαΐου 2000, C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3659, σκέψη 39, και η απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 62).

56 Όσον αφορά, ειδικότερα, τον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, έχει αναγνωρισθεί ότι απόφαση της Επιτροπής περατώνουσα διαδικασία κινηθείσα βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ, σχετικά με ατομική ενίσχυση, αφορά ατομικώς, εκτός από την επωφεληθείσα επιχείρηση, και τις ανταγωνιστικές της τελευταίας επιχειρήσεις οι οποίες διαδραμάτισαν ενεργό ρόλο στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εφόσον η θέση τους στην αγορά επηρεάστηκε σημαντικά από το αποτελέσαν το αντικείμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως μέτρο ενισχύσεως (η προπαρατεθείσα απόφαση COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 25).

57 Επομένως, μια επιχείρηση δεν αρκεί να προβάλλει απλώς την ιδιότητά της ως ανταγωνίστριας της επωφελούμενης επιχειρήσεως, αλλά πρέπει και να αποδεικνύει ότι, εν όψει του βαθμού της τυχόν συμμετοχής της στη διαδικασία και της εντάσεως του επηρεασμού της θέσεώς της στην αγορά, βρίσκεται σε μια πραγματική κατάσταση η οποία την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη μιας αποφάσεως (η προπαρατεθείσα απόφαση Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 41).

58 Εν προκειμένω πρέπει να ερευνηθεί το κατά πόσον η συμμετοχή της προσφεύγουσας στην κινηθείσα βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ διαδικασία και ο επηρεασμός της θέσεώς της στην αγορά μπορούν να την εξατομικεύσουν, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ.

- 59 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα διαδραμάτισε ασήμαντο ρόλο στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας. Αφενός, δεν υπέβαλε καμιά καταγγελία στην Επιτροπή. Αφετέρου, φαίνεται ότι η διεξαγωγή της διαδικασίας αυτής δεν καθορίστηκε σε σημαντικό βαθμό από τις παρατηρήσεις που αυτή κατέθεσε με τα έγγραφα της 12ης Φεβρουαρίου και της 4ης Οκτωβρίου 1999 (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα απόφαση COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 24). Έτσι, με τις παρατηρήσεις της της 12ης Φεβρουαρίου 1999, η προσφεύγουσα αρκείται, κατ' ουσίαν, στην επανάληψη ορισμένων διαπιστώσεων που είχε κάνει η Επιτροπή στην απόφασή της περί κινήσεως της διαδικασίας, σχολιάζοντάς τες συνοπτικώς, χωρίς να παρέχει κανένα συγκεκριμένο αποδεικτικό στοιχείο. Ομοίως, με τις παρατηρήσεις της της 4ης Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα περιορίστηκε στη διαβεβαίωση, χωρίς να παράσχει την παραμικρή διευκρίνιση και χωρίς να προσκομίσει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, ότι τα μνημονεύομενα στην απόφαση περί επεκτάσεως της διαδικασίας μέτρα αποτελούν κρατικές ενισχύσεις οι οποίες πρέπει να κηρυχθούν ασύμβατες με την κοινή αγορά.
- 60 Δεύτερον, προκειμένου περί του μεγέθους της προσβολής της θέσεως της προσφεύγουσας στην αγορά, πρέπει να υπομνησθεί, προκαταρκτικώς, ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 28 της προπαρατεθείσας αποφάσεως COFAZ κ.λπ. κατά Επιτροπής, δεν εναπόκειται στον κοινοτικό δικαστή, στο στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού, να αποφαινεται κατά τρόπο οριστικό επί των ανταγωνιστικών σχέσεων μεταξύ της προσφεύγουσας και της δικαιούχου των ενισχύσεων επιχειρήσεως. Στην αλληλουχία αυτή, η προσφεύγουσα υποχρεούται απλώς να αναφέρει, κατά τον ενδεδειγμένο τρόπο, τους λόγους για τους οποίους είναι δυνατό η απόφαση της Επιτροπής να θίγει τα θεμιτά της συμφέροντα επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στη σχετική αγορά.
- 61 Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, τα αποτελούντα το αντικείμενο της επίδικης αποφάσεως μέτρα αφορούν αποκλειστικώς εργοστάσιο προοριζόμενο για την παραγωγή Iyocell, ενώ δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα δεν κατασκευάζει αυτό τον τύπο ίνας ούτε σχεδιάζει να πράξει κάτι τέτοιο στο μέλλον.
- 62 Όμως, η προσφεύγουσα προβάλλει τρία επιχειρήματα, προσπαθώντας να αποδείξει ότι η θέση της στην αγορά μπορεί να επηρεαστεί ουσιωδώς από την επίδικη απόφαση.

- 63 Πρώτον, με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα διατείνεται κατ' ουσίαν ότι η βισκόζη και το Iyocell βρίσκονται σε άμεση ανταγωνιστική σχέση.
- 64 Χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Πρωτοδικείο, κατά το στάδιο της εξετάσεως του παραδεκτού, κατά τρόπο οριστικό, σχετικά με τον ακριβή προσδιορισμό της αγοράς των σχετικών προϊόντων, αρκεί η διαπίστωση ότι ο ισχυρισμός αυτός αποδυναμώνεται από διάφορα στοιχεία της δικογραφίας.
- 65 Αφενός, το Iyocell παρουσιάζει ορισμένα φυσικά χαρακτηριστικά τα οποία σαφώς το διαφοροποιούν από την ίνα της βισκόζης. Έτσι, στο σημείο 23 του δικογράφου της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ρητώς επισημαίνει ότι «το Iyocell είναι φυσικής και βιοαποσυνθετικής καταγωγής: [ότι] το χρησιμοποιούμενο διαλυτικό δεν είναι τοξικό, είναι ανακυκλώσιμο, είναι σύμφωνο προς τα πρότυπα σχετικά με την ανυπαρξία τοξικών ουσιών, παρέχει μεγαλύτερη ανθεκτικότητα τόσο σε [περίπτωση] συσκευασίας [όσο και έναντι της] υγρασίας και εμφανίζει μικρό ποσοστό στενέματος». Ομοίως, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι το Iyocell διαθέτει «πλεονεκτήματα από τεχνικής απόψεως», είναι καλύτερης απ' ό,τι η ίνα βισκόζης ποιότητας και χαρακτηρίζεται από υψηλού βαθμού ανθεκτικότητα. Εξάλλου, η ίδια δεν αμφισβήτησε το γεγονός ότι το Iyocell χαρακτηρίζεται από μια τάση για ινοποίηση, πράγμα που καθιστά δυνατή τη δημιουργία νημάτων εμφανιζόντων εξαιρετική πτύχωση καθώς και μετάξινη υφή. Προκειμένου περί της τελευταίας αυτής ιδιότητας του Iyocell, η προσφεύγουσα αρκέστηκε στον ισχυρισμό ότι αυτή «[είναι] περασμένης μόδας και δεν [...] εκτιμάται πλέον σήμερα» (σημείο 26 του δικογράφου της προσφυγής).
- 66 Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι το Iyocell μπορεί να υποκαθιστά τη βισκόζη «στις περισσότερες εφαρμογές» δεν είναι πειστικά θεμελιωμένος. Ειδικότερα, η «έκθεση πραγματογνωμοσύνης» του «ανεξάρτητου συμβούλου», που η προσφεύγουσα έχει επισυνάψει στις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως προκειμένου να υποστηρίξει τον ισχυρισμό αυτό, ουδόλως είναι πειστική. Πράγματι, πρόκειται απλώς για έγγραφο μιας μόνο σελίδας το οποίο περιλαμβάνει μερικές μόνο παραγράφους καθώς και μια λίαν επιφανειακή ανάλυση του ζητήματος. Εξάλλου, το έγγραφο αυτό περιέχει προδήλως ανακριβή στοιχεία, όπως η μεγάλη ομοιότητα μεταξύ των μεθόδων κατασκευής καθώς και μεταξύ των ιδιοτήτων του Iyocell και των ινών βισκόζης (βλ. ανωτέρω σκέψη 65 και κατωτέρω σκέψη 69). Όσο για τη μαρτυρία ενός ανεξάρτητου επιχειρηματία, που η προσφεύγουσα έχει επίσης

επισυνάψει στις παρατηρήσεις επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, καταδεικνύει, το πολύ πολύ, ότι, όσον αφορά ορισμένες ιδιαίτερες εφαρμογές, ορισμένοι πελάτες της προσφεύγουσας έχουν ενσωματώσει, στα προϊόντα τους, στη θέση της βισκόζης, Iyocell ή προβισκόζη.

- 67 Εξάλλου, ο εν λόγω ισχυρισμός διαψεύδεται από τη δήλωση της LLG κατά τη διάρκεια συμποσίου, την οποία η προσφεύγουσα επικαλείται προς στήριξη της θέσεώς της (σημείο 30 του δικογράφου της προσφυγής και παράρτημα 14 του ίδιου δικογράφου) και σύμφωνα με την οποία το Iyocell αποτελεί «συμπληρωματική ίνα της οποίας οι εφαρμογές είναι διαφορετικές».
- 68 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται ότι η τιμή του Iyocell είναι αισθητά υψηλότερη αυτής των ινών βισκόζης. Το σημείο αυτό έχει ρητώς γίνει δεκτό από την προσφεύγουσα, τόσο εγγράφως (σημείο 26 του δικογράφου της προσφυγής και σημεία 77 και 78 των παρατηρήσεών της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως), όσο και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Έτσι, η προσφεύγουσα έχει, μεταξύ άλλων, επανειλημμένως αναγνωρίσει ότι το Iyocell μπορεί να διατίθεται στο εμπόριο σε τιμές ανταγωνιστικές σε σχέση με αυτές των ινών βισκόζης μόνον εφόσον είναι αναμεμιγμένο με άλλα προϊόντα.
- 69 Τέλος, σύμφωνα με τις δηλώσεις της προσφεύγουσας, οι μέθοδοι κατασκευής, αφενός, του Iyocell, και, αφετέρου, των ινών βισκόζης διαφέρουν σημαντικά. Πράγματι, στο σημείο 23 του δικογράφου της προσφυγής της, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι, «όσον αφορά το Iyocell [...], χρησιμοποιείται διαλυτικό για τον πολύ κυτταρίνης (τύπου NMMO), ενώ η μέθοδος κατασκευής της κλασικής βισκόζης συνεπάγεται φάσεις μερσερισμού και επεξεργασίας με άλατα ξανθικών οξέων» και ότι, «σε σύγκριση με τη μέθοδο κατασκευής της κλασικής βισκόζης, [...] το Iyocell [παράγεται] διά της χρησιμοποιήσεως διαλυτικού αντί να ακολουθούνται οι παραδοσιακές φάσεις κατασκευής της βισκόζης». Ακόμα περισσότερο, στο σημείο 36 του υπομνήματός της απαντήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, «από την άποψη της διαδικασίας κατασκευής, [αυτή] συμφωνεί με την Επιτροπή όταν η τελευταία ισχυρίζεται ότι το Iyocell παράγεται με μεθόδους διαφορετικές των παραδοσιακών μεθόδων παρασκευής της βισκόζης».

- 70 Εν πάση περιπτώσει, έστω και αν υποθεθεί ότι υφίσταται άμεση ανταγωνιστική σχέση μεταξύ του Iyocell και της ίνας βισκόζης, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα παρασχεθέντα από την προσφεύγουσα έγγραφα στοιχεία και, ειδικότερα, το περιλαμβανόμενο στο παράρτημα 14 του δικογράφου της προσφυγής της σημείωμα, δεν αποδεικνύουν επαρκώς κατά νόμο ότι επίδικη απόφαση είναι δυνατόν να θίγει ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά. Πράγματι, τα περιεχόμενα στο σημείωμα αυτό στοιχεία στηρίζονται επί αναποδείκτων αξιωμάτων όπως το γεγονός ότι η παραγωγή Iyocell από την LLG έχει υποκαταστήσει, ύστερα από το 1997, στο σύνολό της, αυτήν της βισκόζης και ότι προορίζεται αποκλειστικώς για την ευρωπαϊκή αγορά. Εξάλλου, με το σημείωμα εκείνο, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι λόγω της [εκ μέρους της LLG] «προσφοράς, που αντιστοιχεί στο 3,5% της αγοράς», έπαυσε, ύστερα από το 1997, να παράγει, και, επομένως να πωλεί, ορισμένες ποσότητες βισκόζης, χωρίς να θεμελιώνει τη θέση αυτή με το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο και χωρίς καν να παρέχει οποιαδήποτε εξήγηση σχετικά με τον τρόπο που αυτή έχει υπολογίσει τις ποσότητες αυτές. Υπό την ιδίαν έννοια, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει το παραμικρό αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη του ισχυρισμού της ότι η εν λόγω «προσφορά» είχε ως συνέπεια «μεταβολή κατά ποσοστό τουλάχιστον [...] της ισχύουσας στην αγορά τιμής».
- 71 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει την ύπαρξη, παράλληλα με το «καθαρό Iyocell» και την προβισκόζη, «υποβαθμισμένων τύπων Iyocell» που επίσης χαρακτηρίζει ως Iyocell «κατώτερης ποιότητας». Στο περιλαμβανόμενο στο παράρτημα 14 του δικογράφου προσφυγής της σημείωμα, η προσφεύγουσα αναφέρει, συναφώς, ότι η LLG πωλεί, μέσω «ειδικών διαύλων πωλήσεων» και «σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές», 1 000 τόνους αυτών των «υποβαθμισμένων προϊόντων» ετησίως, πράγμα που την αναγκάζει να μειώνει τις τιμές της μέχρι [...] ESP ανά χιλιόγραμμα για τα «ιδίας ποιότητας προϊόντα».
- 72 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν καθίσταται δυνατό να συναχθεί η ύπαρξη διαφορετικών ποιοτήτων Iyocell. Ειδικότερα, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν παρέχει, εγγράφως, καμιά διευκρίνιση σχετικά με το τί καλύπτει η έννοια των «υποβαθμισμένων τύπων Iyocell». Εξάλλου, δεν έχει σοβαρώς αμφισβητήσει τον επανειλημμένως προβληθέντα από την LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland κατά την επ' ακροατηρίου συζήτησης ισχυρισμό σύμφωνα με τον οποίο δεν υφίσταται Iyocell κατώτερης ποιότητας. Προκειμένου περί της «μαρτυρίας ανεξάρτητου επιχειρηματία» που είναι συνημμένη στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, με την εν λόγω μαρτυρία ουδόλως διαφωτίζεται το σημείο αυτό, δεδομένου ότι σ' αυτή απλώς μνημονεύεται ότι οι «υποβαθμισμένοι τύποι» αποτελούν μέρος των «τροποποιημένων ινών» LLG, όπως ακριβώς και το Iyocell και η προβισκόζη.

- 73 Έστω και αν υποτεθεί ότι η LLG παράγει κατώτερης ποιότητας Iyocell και ότι το πωλεί σε εξαιρετικά χαμηλές τιμές, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα ουδόλως θεμελιώνει τη θέση της ότι αναγκάστηκε, όπως ήταν επόμενο, να μειώσει τις τιμές της όσον αφορά «προϊόντα ίδιας ποιότητας». Εξάλλου, η προσφεύγουσα ουδόλως δικαιολογεί τις ποσότητες καθώς και την προβαλλόμενη μείωση τιμών.
- 74 Τρίτον, η προσφεύγουσα, με το υπόμνημά της απαντήσεως και τις παρατηρήσεις της επί των υπομνημάτων παρεμβάσεως, στηρίζεται περισσότερο στον ανταγωνισμό που υφίσταται μεταξύ της προβισκόζης και της βισκόζης. Διατείνεται ότι η θέση της στην αγορά θίγεται από το γεγονός ότι η LLG εμπορεύεται την προβισκόζη σε τιμές ανταγωνιστικές αυτών της βισκόζης και ότι, εν όψει της ανώτερης ποιότητας της πρώτης, οι πελάτες την προτιμούν έναντι της δεύτερης.
- 75 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα και πάλι αρκείται στην προβολή αστήρικτων ισχυρισμών.
- 76 Αφενός, το επισυναφθέν στο υπόμνημά της απαντήσεως προς στήριξη των ισχυρισμών της σημείωμα ουδόλως είναι πειστικό, εφόσον πρόκειται για απλό έγγραφο των εσωτερικών υπηρεσιών και περιοριζόμενο στο να αναφέρει λίαν γενικές πληροφορίες ληφθείσες κατά τη διάρκεια συζητήσεων με ορισμένους πελάτες της.
- 77 Αφετέρου, έστω και αν υποτεθεί ότι η προβισκόζη και η βισκόζη προορίζονται για τις ίδιες εφαρμογές και πωλούνται σε παρόμοιες τιμές, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα δεν παρέχει κανένα στοιχείο, έστω και συνοπτικό, σχετικά με τις ζημίες ή τις άλλες αρνητικές συνέπειες που έχει υποστεί λόγω της εκ μέρους της LLG προσφοράς προβισκόζης. Συναφώς, η παροχή διευκρινίσεων ήταν ακόμα περισσότερο επιβεβλημένη εφόσον δεν αμφισβητείται ότι η προβισκόζη αποτελεί νέο προϊόν το οποίο κατασκευάστηκε και κυκλοφόρησε στην αγορά μόλις ένα έτος ύστερα από τη θέσπιση της επίδικης αποφάσεως.

- 78 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν κατέδειξε κατά τρόπο πειστικό τους λόγους για τους οποίους η επίδικη απόφαση μπορούσε να θίγει τα θεμιτά συμφέροντά της επηρεάζοντας ουσιωδώς τη θέση της στην αγορά.
- 79 Έχοντας υπόψη το γεγονός αυτό καθώς και τον περιορισμένο ρόλο που η προσφεύγουσα διαδραμάτισε στο πλαίσιο της προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασίας (βλ. ανωτέρω σκέψη 59), πρέπει να συναχθεί ότι η επίδικη απόφαση δεν την αφορά ατομικώς.
- 80 Επομένως η προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξεταστεί εάν η επίδικη απόφαση αφορά άμεσα την προσφεύγουσα.
- 81 Προκειμένου περί του αιτήματος για λήψη μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 16 Οκτωβρίου 2001, στο μέτρο που η διαδικασία αφορά έγγραφα και στοιχεία που δεν καλύπτονταν από το μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας που διατάχθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2001, δεν πρέπει να δοθεί, εν προκειμένω, συνέχεια, εφόσον τα περιεχόμενα στη δικογραφία στοιχεία και οι δοθείσες κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση εξηγήσεις αρκούν για να καταστεί δυνατό στο Πρωτοδικείο να αποφανθεί σχετικώς.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 82 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει αυτή να καταδικαστεί στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και σ' αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.

- 83 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η LLG και το ομόσπονδο κράτος του Burgenland φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής.
- 3) Οι παρεμβαίνουσες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 14 Απριλίου 2005.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

P. Lindh